

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 737

гр. София, 27.02.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: А. Т. М.

като разглежда докладваното от А. Т. М. Частно наказателно дело № 20231110202515 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 НПК.

С Постановление от 21.10.2022г. на прокурор при Софийска районна прокуратура, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК вр. чл. 80, ал. 1, т. 3 от НК е прекратила наказателното производство по ДП № 228/2002г. по описа на 03 РУ-СДВР, респективно пр. пр. № 4505/2002г. по описа на СРП образувано и водено за престъпление по чл. 195, ал.1, т. 3, вр. чл. 194, ал. 1 от НК /съгласно диспозитива на постановлението/, изведено с номер на прокурорска преписка № 24112/2019г. видно от положения печат на СРП върху постановлението. Постановлението е получено на 23.01.2023г. от А. И..

Срещу постановения прокурорски акт, в законоустановения срок, е постъпила жалба от А. Й. И., ЕГН *****, адрес гр. С****, ул. С*****, в лично качество и като управител и съдружник в „П*****“ ООД, ЕИК *****, която съдържа недоволство от прекратяване на наказателното производство, като се отправя критика за липса на мотиви, неяснота по отношение на кое престъпление е постановено прекратяване на наказателното производство, отчитайки, че в обстоятелствената част се коментира ДП № 5038/2021г. по описа СДВР, пр.пр. № 24112/2019г. по описа на СРП, а в диспозитива на постановлението се сочи ДП № 228/2002г. по описа на 03 РУ-СДВР, респективно пр. пр. № 4505/2002г. по описа на СРП образувано и водено за престъпление по чл. 195, ал.1, т. 3, вр. чл. 194, ал. 1 от НК.

Софийски районен съд, след като извърши цялостна служебна преценка по редовността и допустимостта на депозираната жалба и на изискуемите предпоставки за валидното сезиране на съда, намери за установено следното:

На първо място макар действително да е налице несъответствие между фактическа част досежно номера на досъдебното производство и номера на прокурорската преписка и посочените в диспозитива такива, съдът намира, че от съдържанието на обстоятелствената част на постановлението и номера на прокурорската преписка, съдържащ се в печата на СРП, положен на титулната страница от постановлението на наблюдаващия прокурор може да се приеме че се касае за произнасяне на прокурор при СРП именно по пр.пр. 24112/ 2019. по описа на СРП образувана и водена за престъпление по чл. 316, вр. чл. 309, ал.1 от НК.

По същество **жалбата** е подадена от субект, неразполагащ с правен интерес от

оспорването му, поради което се явява **ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА** и като такава следва да бъде оставена без разглеждане.

Безспорно установено в практиката и доктрината е, че предпоставките за осъществяване на съдебен контрол върху постановлението на прокурора за прекратяване и спиране на наказателното производство и параметрите на тази императивно установена намеса на съдебния орган в подготвителната досъдебна фаза са уредени в процесуалния наказателен закон изчерпателно и лимитативно. Действащата уредба на тези правни институти осигурява необходимия баланс между правата на обвиняемия, респективно пострадалия от престъплението, и функциите и правомощията на държавното обвинение в съответствие с фиксираните в основния закон фундаментални конституционни принципи, касателно правата на личността, поради което същата следва да бъде съблюдавана стриктно.

Съгласно чл. 243, ал. 4 НПК, правото на жалба пред съда срещу посочения прокурорски акт възниква единствено за ограничен кръг от лица – обвиняемия, пострадалия или неговите наследници, или ошетеното юридическо лице. В случай на упражняване на тези предоставени от законодателя процесуални гаранции, съответният местно и родово компетентен първоинстанционен съд е задължен да извърши проверка доколко посоченото субективно процесуално право е възникнало реално спрямо заинтересованите лица.

Процесуалното качество на пострадал в досъдебното производство възниква единствено за физическо лице, което евентуално може да се конституира в съдебната фаза на наказателния процес като частен обвинител и/или граждански ищец /в този смисъл **ТР № 2-2002 на ОСНК на ВКС, т. 1, абз. 5, докладчик-съдия Р. Н. и р. № 596-2002-II н.о. на ВКС/**. За разлика от НПК /отм./, разпоредбата на чл. 74 от действащия процесуален закон съдържа легална дефиниция на понятието пострадал - **физическо лице, което пряко и непосредствено е претърпяло имуществени или неимуществени вреди от престъплението**, като са засегнати негови признати от закона интереси. Акцентът поставен от законодателя за възникване на процесуалната фигура на пострадал е наличието на вреди от престъплението т.е. съставомерни такива, а не каквито и да било вредни последици, явяващи се последица от самото деяние. Ето защо преценката на съда дали е възникнала надлежна процесуална правоспособност за посочените лица е винаги конкретна и за да се приеме, че от престъплението обективно може да има пострадал следва да съдържа положителен извод за наличието на съставомерни общественоопасни последици или алтернативно - обектът на престъпното посегателство да е свързан с правната сфера на определен правен субект.

В контекста на образуваното досъдебно производство за извършено престъпление по чл. 316 вр. чл. 309 ал. 1 от НК е видно, че този престъпен състав криминализира единствено извършеното деяние със съответните му обективни и субективни характеристики, без да поставя изискване за настъпването на каквито и да било вредни последици в личната сфера на конкретен правен субект т.е. жалбоподателят не притежава надлежна процесуална легитимация да обжалва постановения прокурорски акт нито в лично качество, нито като представител на юридическото лице. Допълнителен аргумент за липсата на процесуалното качество на пострадал по отношение на жалбоподателя може да бъде изведен и от систематическото място на престъплението по чл. 316, вр. чл. 309, ал.1 от НК. Посочената разпоредба е ситуирана в Глава девета от НК: „Документни престъпления”, където отношенията които се засягат са само в сферата на документооборота. Обществените отношения, които са обект на съответния вид престъпления по Наказателния кодекс, определят кръга от лицата, които имат качеството на пострадал в наказателния процес и съответно са легитимирани да бъдат конституирани като частни обвинители и/или граждански ищци в съдебното производство по него. Обект на документните престъпления по Глава IX от Особената част на Наказателния кодекс, каквото е престъплението по чл. 309 ал. I от НК, са обществените отношения, свързани със съставянето, ползването и

съхраняването на документите, като те накърняват реда и правната сигурност на документирането и затрудняват дейността на държавните и обществени органи, както и отношенията между тях и гражданите (Постановление № 3/1982 г. на Пленума на ВС). С оглед специфичния обект на документните престъпления пострадал от документно престъпление не може да бъде определено физическо лице или юридическо лице. Намесата на съда в конкретния случай е изключена по силата на самия закон, поради което настоящият съдебен състав не разполага с правомощия да провери законосъобразността и обосноваността на атакуваното постановление.

На настоящия съдия-докладчик е известна и практика на други съдебни състави, в която се споделя обратното виждане изложено по-горе, но доколкото не е налице задължителна тълкувателна практика на ВКС по въпроса, то и съдията-докладчик не намира основания да променя виждането си и подхода си при произнасяне по сходни казуси.

За жалбоподателя остава открит единствено пътът на обжалване в рамките на йерархически изградената структура на Прокуратурата на РБългария пред горестоящ прокурор при Софийска градска прокуратура, който може да извърши проверка, досежно законосъобразността на посочения прокурорски акт /арг. от чл. 200, изр. 2 НПК и чл. 243, ал. 10 от НПК/, включително и по отношение на противоречието между фактическа част и диспозитив на постановлението.

Така мотивиран **Софийски районен съд, НО, 105-ти състав**

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ депозираната жалба от А. Й. И., ЕГН *****, адрес гр. С***, ул. С*****, в лично качество и като управител и съдружник в „П*****“ ООД, ЕИК ***** срещу Постановление от 21.10.2022г. на прокурор при Софийска районна прокуратура, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК вр. чл. 80, ал. 1, т. 3 от НК по пр.пр. № 2411/2019г. по описа на СРП, **като процесуално недопустима.**

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по **ЧНД № 2515/2023 г.** по описа на Софийски районен съд, НО, 105-ти състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО на съда подлежи на обжалване пред и протест с частна жалба и протест пред Софийски градски съд в **СЕДЕМДНЕВЕН СРОК** от получаване на съобщението, че е изготвено.

ПРЕПИСИ от определението да се връчи на жалбоподателя и СРП, а след влизане в сила на определението делото да се върне на СРП.

Съдия при Софийски районен съд: _____